

DRUHÝ ADVENTNÍ TÝDEN

2. neděle adventní

Baruch 5,1-9

Svlékni ze sebe, Jeruzaléme, roucho své žalosti a soužení a oblékni se ozdobou věčné slávy, kterou ti dává Bůh. Přiděj se rouchem spravedlnosti od Boha a postav si na hlavu korunu slávy Věčného. Každému, kdo je pod nebem, ukáže Bůh tvůj jas. Neboť **navěky ti bude dáno jméno od Boha: „Pokoj spravedlnosti“ a „Vznešenost Boží bázně“.** **Vzchop se, Jeruzaléme, a postav se na výšinu, pohleď na východ a podívej se na své syny, kteří se shromáždili na rozkaz Svatého od východu slunce až na západ. Jak se radují z toho, že Bůh na ně pamatoval! Neboť vyšli z tebe pěšky, vedeni od nepřátel, ale Hospodin je přivede k tobě nesené se slávou jako na královském trůnu. Bůh totiž rozkázal snížit každou vysokou horu, odvěké pahorky, a vyplnit údolí na rovnou zemi, aby Izrael kráčel bezpečně k Boží slávě. Také lesy a každý vonný strom zastíní Izraele, jenž se bude radovat ve světle jeho velebnosti, s milosrdenstvím a se spravedlností, která z něho vyprýští.**

Filipským 1,4-6.8-11

Bratři! Ve všech svých modlitbách s radostí prosím za vás za všechny. Vždyť od prvního dne až do této chvíle mi pomáháte v rozšiřování evangelia. Jsem totiž přesvědčen, že ten, který ve vás toto dobré dílo začal, dokončí ho až ke dni Krista Ježíše. Ano, Bůh je mi svědkem, jak po vás po všech vroucně toužím láskou Krista Ježíše. A za to se modlím: ať stále víc a více roste vaše láska a s ní i poznání a všestranný úsudek, abyste dovedli správně volit to lepší, čistotou jen zářili a byli bez hříchu pro onen den Kristův, s plnou mírou dobrých skutků, vykonaných ve spojení s Ježíšem Kristem, k Boží chvále a slávě.

Lukáš 3,1-6

V patnáctém roce vlády císaře Tiberia, když Poncius Pilát byl místodržitelem v Judsku, Herodes údělným knížetem v Galileji, jeho bratr Filip údělným knížetem v Itureji a v Trachonitidě, Lysaniáš údělným knížetem v Abiléně, za velekněží Annáše a Kaifáše, uslyšel na poušti Boží slovo Jan, syn Zachariášův. Šel do celého okolí Jordánu a hlásal křest pokání, aby byly odpuštěny hříchy. Tak je psáno v knize proroka Izaiáše: „**Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky! Každé údolí ať je zasypáno, každá hora a každý pahorek srovnán; kde je co křivého, ať je narovnáno, cesty hrbolaté ať se uhladí! A každý člověk uzří Boží spásu.**“

A za to se modlím: ať stále víc a více roste vaše láska a s ní i poznání a všestranný úsudek, abyste dovedli volit to lepší, čistotou jen zářili a byli bez hříchu pro onen den Kristův, s plnou mírou dobrých skutků, vykonaných ve spojení s Ježíšem Kristem, k Boží chvále a slávě.

Neupadejme do lhostejnosti, která ubíjí, do zvykovosti, která uspává duši a brání objevovat novost, a do cynismu, který ničí. Otevřeme své oči a pohleďme na bídu světa, na rány tolika bratří a sester zbavených důstojnosti, a nechme se vyprovokovat jejich voláním o pomoc a slyšme ho. Ať naše ruce stisknou jejich ruce. Přitáhneme je k sobě, aby pocítili vroucnost naší přítomnosti, našeho přátelství a bratrství. Jejich křik ať je i náš, abychom tak společně mohli prolomit bariéru lhostejnosti, která často suverénně kraluje, aby zakrývala pokrytectví a egoismus.

Vroucně si přeji, aby křesťanský lid během jubilea přemýšlel o skutcích tělesného a duchovního milosrdenství. To bude způsob, jak probouzet naše svědomí často ukolébané tváří v tvář dramatu chudoby a jak hlouběji pronikat k jádru evangelia, kde jsou chudí upřednostňováni díky Božímu milosrdenství. Ježíšovo kázání nám předkládá tyto skutky milosrdenství, abychom si dokázali uvědomit, zda žijeme jako jeho učedníci či nikoli. Objevme znovu **skutky tělesného milosrdenství**: dát najíst hladovému a napojit žíznivého; odívat toho, kdo nemá co na sebe; přijímat cizince, pomáhat nemocným, navštěvovat vězněné, pohřbívat mrtvé. A nezapomínejme na **skutky duchovního milosrdenství**: radit pochybujícím, vyučovat nevědomé, napomínat hříšníky, těšit sklíčené, odpouštět urážky, trpělivě snášet obtížné lidi, modlit se k Bohu za živé i mrtvé. (...)

Nezapomeňme na slova svatého Jana od Kříže: „Na sklonku života budeme souzeni podle lásky.“

Papež František – Bula k mimořádnému jubileu Božího milosrdenství

Roste moje láska?